

196.

Dissertatio. III.

quæ pertinent ab obiecta diversa; V.g. actus charitatis, & eius illustratio potest movere ad actum religionis, quæ motio non necessario, aut per se supponitur ad talem religionis actum, sed tantum per accidens: attamen illustratio propo-nens honestatem religionis, & affectio ad eam afficiens, per se, & necessario ad illam supponitur, nam omnis actus salutaris petit semper ori-ri à cogitatione supernaturali sui obiecti; si ve-
so ab alia oriatur, hoc sit per accidens. Hinc dis-tinguo maiorem sufficit per se, & necessario, ita ut non requiratur propria religionis illustratio, nego, contingenter, & per accidens, con-cedo.

SECTIO SECVNDÆ. *lib. i. tom. viii. p. 117.*
Virum Beata Virgo prævisa fuerit consensura omnibus
omnino auxilijs supernaturalibus?

HAnc quæstionem piè excogitavit, & nervosè, atque eruditè promovit in Complutensi Academia Primarius P. Doct. Ioannes Marini tom. i. de Incarnat. disp. 7. sect. 5. & tom. de libero arbitr. disp. 3. sect. 6. Pro cuius resolu-tione; præmitto primo: quod duo genera au-xiliarum distinguuntur à Theologis: alia *super-na-turalia*, nimirum illustrationes, & affectiones, quæ sunt dona Dei indebita toti naturæ, mo-vant que, & iuvant ad opera supernaturalia, & salutaria: alia *naturalia*, nimirum illæ cogita-tiones,

Sectio II.

197.

tiones, & complacentiæ, quæ naturaliter ex-citantur ex occurrsum causarum naturalium, & iuvant ad operationes naturales honestas, & ad-vitanda peccata, quamvis non meritorie, & propterea oportet ad salutem.

Præmitto secundo, quod, uti dixi tract. de prædict. diss. 3. sect. 3. possibilis est creatura im-prædestinabilis per merita omnino libera, nimiri-um creatura, quæ per scientiam medium præ-visa sit dissensura omnibus omnino auxilijs indi-ferentibus: pariter que possibilis est creatura, quæ prævisa sit omnibus omnino auxilijs super-na-turalibus indiferentibus consensura, ac per conseqüens sit irreprobabilis. Tertio, quod iux-ta ibidem dicta, Scripturæ, & Patres laxe di-centes, Deo competere ratione sui supremi do-minij posse convertere, & deferere quamlibet creaturam rationalem, administrus debent intelligi de creaturis à Deo de facto creatis, & creandis; indeque nullam ex illis esse imprædestinabilem, aut irreprobabilem.

Attamen si ex gravi fundamento dicatur, quod aliqua creatura ex de facto existentibus est irreprobabilis, bene id poterit stare cum præ-dicta assertione: quia cum Scripturæ, & Pa-tres loquantur absolute de potestate Dei ad de-serendum, non illam restringendo ad desertio-nem per determinata auxilia, sed per hæc, vel per illa, dummodo simpliciter verificetur, posse deferere:

bus deducitur, quod si dicatur, Beatam Virginem esse creaturam irreprouabilem, seu prævi-
sam fuisse consensuram omnibus omnino auxilijs
supernaturalibus, nihil dicetur adhuc apparen-
ter contra Scripturas, & Patres, dummodo di-
catur, prævisam fuisse dissensuram aliquibus
auxilijs naturalibus, nam sic manet simpliciter
verum, Deum illam potuisse deserere. Quia ta-
men aliquis potest instare, Scripturas, & Pa-
tres loqui de desertione per auxilia supernatu-
ralia, qualiter de facto accidit.

Præmitto quarto: quod quando expresse
non constat, Beatam Virginem comprehensam
esse in aliqua regula generali, talis regula non
loquitur cum Virgine, ut pote quæ est supra
omnem regulam. Hæc est expressa sententia D.
Augustini supra allati, & inquietis in Psalm. 34.
*Non immerito Maria excipitur a quibusdam generali-
bus, quæ attollit dignitatis prærogativa: ergo iuxta
Augustinū vera existimatione excipiēda est Ma-
ria à quibusdam regulis generalibus, nimis
ab illis, quibus expresse non constet fuisse com-
prehensam.*

Atque ylterius id ratione efficaci probatur:
regula de peccato originali contrahendo ab om-
nibus est universalis iuxta illud Apostoli ad Ro-
manos 5. *Omnis in Adam peccaverunt; at qui Con-
cilium Tridentinum sess. 5. definit, non esse
suam mentem, in hac regula comprehendere*

M

Beatam

¹⁹² deserere: dici poterit, quod licet Deus illam
creaturam non possit deserere, & reprobare
conferendo auxilia supernaturalia inefficacia,
potest tamen per auxilia inefficacia naturalia ip-
si collata deserere: indeque propositio Scriptu-
rarium, & Patrum manebit simpliciter vera.

Neque conclusioni talem creaturam de fac-
to Statuenti obstabit primo, quod absque fun-
damento fiat discretio inter auxilia supernatura-
lia in ordine ad desertionem, dicendo nulla ex
supernaturalibus prævideri inefficacia, & præ-
videri inefficacia multa ex naturalibus. Nam
talis discretio cum fundamento sit: & fundamen-
tum quidem respectu auxiliorum supernaturalium
est ratio gravis, & efficax, quæ supponi-
tur stare pro indeseribilitate talis creaturæ: res-
pectu vero auxilliorum naturalium est, quod ex
Scriptura, & Patribus constet, omnem creatu-
ram rationalem de facto existentem posse à Deo
deseri; & non restat via qua deseratur, nisi
conferendo naturalia auxilia prævisa inefficacia.

Neque obstabit secundo, quod operatio sa-
lutaris talis creaturæ non esset beneficium dis-
tinguum à dono creationis: esset enim re vera
distinctum, Deus enim liberaliter illi conferret
libertatem supernaturalem ad meritorie operan-
dum, cum conferre posset pure naturalem suf-
ficiemt ad non peccandum, & ad bone ope-
randum, licet non meritorie. Quibus ex omni-
bus

194.

Dissertatio III.

Beatam Virginem: ergo hoc non comprehenditur in regula generali. Item est regula generalis, quod omnis homo peccat saltem venialiter iuxta illud *Iob* 14. *Nemo mundus à sorde;* & illud 2. *Paralipón.* 6. *Non est homo, qui non peccat;* atqui B. Virgo, nec minimam imperfectionem moralem habuit: ergo excipienda est ab ea regula generali. Demum *Marsi* 1. dicitur, quod *Xptus apparet primo Marie Magdalena;* atqui *Exim. D. de Vita Xpti disp.* 49. *secl. I.* ex *Sanc-tis Ambroſio, Gregorio Nizeno, Anſelmo, &c. alijs,* inquit, quod, *absque dubitatione credendum est, Xptum primum omnium Matri ſue appariſſe:* ergo quia in ly primo non intelligitur exclusa à prima appariſione Maria, sed alijs generaliter.

Ex quibus concluditur, quod licet concedamus, Scripturam, & Patres (quando dicunt generaliter, Deum posse indurare, & convertere quamlibet creaturam de facto existente) Iouī reſtrīde de conversione, & induratiōne per auxilia supernaturalia: in hac regula generali non est comprehendenda Maria sed dicendum, quod ea regula generalis tantum comprehendit Mariam absolute ſumpta, ſeu cum præficiōne ab auxilijs: Vnde inferatur, quod ſolum potuit Deus illam deserere per collationem auxiliariorū naturalium, quæ inefficacia prævidit; licet reliquas creaturem per auxilia supernaturalia inefficacia poffit indurare; quia regula

Sectio II.

195.

gula generalis poſita pro omnibus non loquitur de Maria. His poſitis.

Noſtra conſluſio eſt cum citato P. Marin-Pie, & congruerter videtur dici poſſe Mariam eſſe creaturem irreprobabilem, ſeu fuſſe præviſam conſenſuram omnibus omnino auxilijs ſupernaturalibus; fuſſe tamen præviſam aliquibus auxilijs naturalibus diſſenſuram. Probatur conſluſio ex D. Anſel. de Concep. Virg. Cap. 18. *De cuius virginem ea puritate nitere, qua maior ſub Deo nequit intelligi;* atqui ſi fuſſet præviſa conſenſu- rā vni cumulo infinito auxiliorum, & alijs cumulo auxiliorum ſupernaturalium diſſenſu- ra, poſſet intelligi ſub Deo maior puritas, quam pu- ritas Virginis, quia poſſibilis eſt creature om- nibus omnino cumulis infinitis auxiliorum ſu- pernaturalium conſenſura: ergo Virgo ſuit præviſa conſenſuра omnibus omnino cumulis auxili- orum ſupernaturalium; licet fuerit præviſa diſſenſuра infinitis auxilijs naturalibus, ut pro- poſitio Scripturæ, & Patrum ſalvetur iuxta dicta.

Vlterius: *Iuxta septimam Synodum art. 3. B. virgo eſt Immaculata, & omni natura ſenſibili, & intellectuali purior;* ſed non eſſet purior omni na- tura intellectuali, ſi ſolum præviſa fuſſet abſolute conſenſuра omnibus auxilijs ſupernaturali- bus ipſi in ſtatu abſoluto dandis, & non etiam omnibus omnino cumulis infinitis auxiliorum

M2

super-

Supernaturalium conditionate, nimirum casu, quo darentur: ergo debuit prævideri conditio-
nate consensura omnibus omnino cumulis infini-
tis auxiliorum supernaturalium. Probatur mi-
nor: Angelus est natura intellectualis; atqui
Angeli boni prævisi fuerunt consensuri absolute
omnibus auxilijs supernaturalibus ipsis in statu
absoluto dandis, atque etiam alicui cumulo in-
finito auxiliorum, licet non omnibus omnino
cumulis: ergo si Maria ita solum prævisa fuisset,
non esset purior Angelis bonis, ac per con-
sequens non esset purior omni natura intellec-
tuali, &c.

Demū, quidquid est possibile in pura Crea-
tura, & decet Beatam Virginem, nec oppo-
nitur Scripturæ, & Patribus, dicendum est de
facto illam habuisse iuxta dicta diff. præc. sect. 7.
atqui possibile est, quod pura creatura præ-
videatur consensura omnibus omnino auxilijs su-
pernaturalibus, ita ut pro ea nullum prævidea-
tur inefficax, id que decet B. Virginem, nec
vlo modo adhuc apparenter opponitur Scrip-
turæ, & Patribus, vt statutum est præmisso 3.
& 4. ergo dicendum est Beatam Virginem esse
creaturam omnibus omnino auxilijs supernatu-
ralibus consensuram prævisam: præsertim cum
Maria fuerit perfectissima corpore, anima, in-
clinatione, & promptitudine ad bene operan-
dum. Si velis alias rationes ad citatum Marin sup.

Argu-

Argumenta contraria.

Argumentum primum: Si vera est con-
clusio, B. Virgo non fuit experta
specialem Dei favorem, quem experti sunt re-
liqui Prædestinati, quibus Deus selegit auxilia
efficacia ab inefficacibus; atque item respectu
Virginis nullum erit auxilium pure sufficiens,
cum omnia sint efficacia; sed hæc sunt absurdæ:
ergo conclusio non est vera. Nota, quod licet
Beata Virgo non sit experta (sicut non exper-
tus fuit Xptus) favorem Dei consistentem in se-
lectione auxiliorum supernaturalium efficaciæ
ab inefficacibus, quia respectu illius nulla fue-
runt inefficacia: experta tamen est alium maxi-
mum, pro quo debuit Deo agere gratias, nimi-
rum quod cum posset illi conferre auxilium ef-
ficax intensum vt quatuor ad operationem ho-
nestam vt quatuor, qua esset æqualis reliquis
Prædestinatis, contulit auxilium vt mille, vel
vt bis mille, vt sic in perfectione operationis
honestæ cumulum omnium Prædestinatorum su-
peraret.

Neque absurdum reputari debet, quo B.
Virgo non sit experta aliquem specialem Dei
favorem, quem sunt experti alij Prædestinati,
dummodo experta sit maiorem: Sic reliqui ho-
mines experti sunt favorem redemptionis sana-
tivæ,

198.

Dissertatio III.

tivæ, quem non est experta Virgo, verum accepit maius beneficium redemptionis præservativæ; neque item est absurdum, nullum auxilium supernaturale esse respectu Virginis pure sufficiens, id enim probant rationes nostræ conclusionis. Hinc in forma distinguo primam partem maioris, & fuit experta alium maximum, concedo, & non experta fuit alium, nego: & secundam partem, respectu Virginis nullum erit auxilium supernaturale pure sufficiens, concedo, auxilium naturale, nego. Atque hoc sufficit, ut dicatur simpliciter à Deo deseribilis.

Argumentum secundum: Si conclusio est vera, sequitur, quod B. Virgo possit gloriari in se, & in viribus arbitrij, non autem in Deo, & viribus gratiæ, de eo quod fuerit inter reliquos Prædestinatos electa, contra illud *Apost. I. ad Coriat. 1. Qui gloriatur in Domino gloriatur;* sed hoc est absurdum: ergo, & conclusio falsa. Probatur maior: quamvis Deus gratis dederit Virginis auxilium supernaturale, tamen eo semel dato, non posset eam deserere, cum semper esset bene operatura; sed eo ipso Beata Virgo posset gloriari in se, &c. ergo. Nota, quod B. Virgo debuit gloriari in Deo, qui dedit illi gratias auxilia supernaturalia, cum posset naturalia; & dedit auxilia ad operationem ut mille, cum posset ad operationem, ut quatuor; potuit que illam per auxilia naturalia deserere.

Hoc

Sectio II.

199:

Hoc tamen non tollit, quod cum B. Virgo libere consenserit auxilijs, possit debita cum moderatione gloriari in se ipsa, non nude sumpta, sed ut ornata gratia supernaturali; & hoc non contradicit Apostolo. Inde distinguo primam partem maioris, possit gloriari in se, & in viribus arbitrij nude sumptis, nego, ut adiutis divina gratia, & referendo gloriam ad Deum, concedo, & nego secundam partem adversativam. Ad probationem maioris, distinguo maiorem, non posset eam deserere in sensu composite illius auxilij supernaturalis, concedo, insensu diviso, seu negando illud auxilium supernaturale, & conferendo naturale inefficax, nego.

Argumentum tertium: ex nostra conclusione sequitur, quod Deus ad dandam gratiam efficacem Beatæ Virgini, non attendit circunstancias temporis, loci, intentionis, claritatis, &c. Sed hoc est contra Augustinum ad Simplicianum q. 2. aientem. *Interest quibus articulis temporum gratia infundatur;* ergo conclusio non tenet. Distinguo maiorem, ad dandam gratiam efficacem præ ineffaci supernaturali, non attendit, &c. concedo, quia nulla gratia supernaturalis respectu Virginis fuit inefficax: gratiam efficacem ad opus ut mille præ gratia ineffaci ad opus ut duo, non attendit, &c. nego; & minorem, quia licet regula Augustini sit generalis respectu omnium in ordine ad conferendum auxilium

lium supernaturale efficax præ inefficaci, tam
en in hac regula non est comprehendenda Ma-
ria, quæ est supra omne regulam.

Sed contra; quia iuxta conclusionem Beata Virgo erit confirmata in gratia per auxilia supernaturalia communia, cum quævis respectu illius fuerint efficacia; sed hoc est contra Tridentinum requires ad tales confirmationem specialia auxilia: *sess. 6. Can. 25.* ibi. *Si quis dixerit, hominem semel iustificatum amplius peccare non posse, nec gratiam amittere; atque illum, qui labitur, & peccat, numquam vere fuisse iustificatum: aut contra, posse in tota vita peccata omnia etiam venialia vitare, nisi speciali Dei privilegio, quemadmodum de Virgine tenet Ecclesia, anathema sit:* ergo. Nota quod consilium loquitur de facto: & licet B. Virgo potuerit confirmari in gratia per auxilia supernaturalia communia conditionate, nimis casu quo illa ipsi confentrentur, cum omnia essent efficacia.

Attamen absolute, & de facto confirmata fuit in gratia privilegio speciali, seu per auxilia supernaturalia specialissima: Confirmata enim fuit in gratia per auxilia intensissima, quibus opera heroica patravit: & deinde sortita est speciale privilegium, quo esset perfectior, quam Adam, & Posteri corpore, & anima, promptitudine que ad bonum, quæ multum ad vitanda venialia iuvant. Demum in quovis instanti habuit

habuit auxilia supernatura niis intensa, quæ si non habuisset, sed tantum naturalia dona, venialiter peccaser aliquando. Hinc distinguo maiorem, erit conditionate, concedo, absolute, & defacto, qualiter Tridentinum loquitur, nego, indeque conclusio non opponitur Tridentino.

Argumentum quartum: Imprudenter dicitur, de facto accidisse id, quod est moraliter impossibile; sed est moraliter impossibile, quod Beata Virgo non fuerit prævisa dissensura aliqui auxilio supernaturali: ergo fuit ita prævisa. Probatur minor: aliquid ex auxilijs supernaturalibus, quæ potuere dari Beatæ Virginis, fuit libertas moraliter necessitate ad peccatum, immo infinitæ libertates ita necessitatæ; sed est moraliter impossibile, quod sub talibus libertatibus non fuerit prævisa dissensura, cum tales libertates reddant moraliter impossibilem carentiam peccati: ergo est moraliter impossibile, &c. Probatur minoris inclusa probatio: Ad vincendam gravem tentationem requiritur gratia per Xptum, vinci enim non potest, sine tali speciali gratia; sed si tales libertates non redde-derent moraliter impossibilem carentiam peccati, non requereretur ea gratia specialis, ea enim ideo requiritur, quia in natura lapsa est moraliter impossibile vincere sine gratia speciali tentatione gravem: Ergo tales libertates, &c.

Viterius: B. Virgo sub quacunque gratia bene

bene operaretur: ergo ad vincendam gravem tentationem non requireret specialem gratiam, quod est absurdum. Præmitto ad solutionē primo, quod si detur impossibilitas moralis alicuius eventus, & attentis omnibus, quæ tam ex parte actus primi, quam ex parte actus secundi ad illum eventum concurrunt, non constet eam moralem impossibilitatem fuisse victam, tunc talis eventus manet moraliter impossibilis, & imprudenter dicitur accidisse; & contra vero res se habet, si constet victam fuisse talem moralem impossibilitatem; quia si victa est, iam prudentime accidisse creditur.

Ad modum quo evenit in impossibilitate physica, quæ fortior est, quam moralis: Etenim applicato igne passo disposito, est antecedenter, seu attentis illis, quæ dantur ex parte actus primi, impossibilis carentia combustionis: attamen, si attentis illis, quæ dantur ex parte actus secundi, nimirum gravi fundamento (quale est in igne Babilonico testimonium Sacrae Scripturae) ad dicendum non datam fuisse combustionem, ac proinde victam fuisse impossibilitatem physicam, constet fuisse victam; tunc sane talis impossibilitas non manet, nec imprudenter dicitur accidisse non combustionem.

Igitur in nostro casu dicendum est, quod si præscilie attendantur ea, quæ in B. Virginē dantur ex parte actus primi, fuit moraliter im-

possi-

possibile, fuisse prævisam consensuram omnibus auxilijs supernaturalibus, nam plura auxilia potuerunt esse libertates moraliter necessitatae ad peccatum: at vero si attendantur, ut attendi debent, ea etiam, quæ dantur ex parte actus secundi, nimirum grave fundamentū ad asserendum Beatam Virginem fuisse conditionate victuram talem impossibilitatem moralem, tenendum est non fuisse moraliter impossibilem talem victoriam; nec imprudenter dici accidisse, cum re vera victa fuerit impossibilitas.

Fundamentum autem ad id asserendum est: quia constat Beatam Virginem de facto in statu absoluto vices plures impossibilitates morales: ergo datur fundamentum ad asserendum, vices conditionate impossibilitatem moralem de eo, quod prævisa fuerit consensura omnibus auxilijs supernaturalibus. Antecedens patet; nam est moraliter impossibile, non peccare venialiter in longa vita, item semper positive bene operari, item non irasci in gravissimis occasionibus ad iram; atqui B. Virgo in longissima vita septuaginta duorum annorum non peccavit venialiter, semper positive bene operata est, & non fuit adhuc leviter irata, cum videret tam male, & tam indigne tractari Filium suum: ergo constat B. Virginem, &c.

Præmitto secundo, quod in statu naturæ integræ (qui status addit naturæ puræ, ni-

mirus

mirum naturæ ut sine peccato , & sine gratia , dominium partis superioris ad inferiorem cum subiectione appetitus sensitivi ad rationem) non esset necessaria gratia Theologica , id est , supernaturalis , ad vincendam gravem temptationem , sed solum gratia philosophyca , seu de ordine naturali , stans in eo , quod præberetur auxilium naturale prævisum efficax præ naturali inefficaci præviso. At vero in statu naturæ lapsæ (qui status dicit latale personale , vel originale , per quod subiectum privatur gratia , integritate naturæ , & rebellioni appetitus subiicitur .) Loquendo ex natura rei non requiritur ad gravem temptationem vincendam gratia specialis Theologica , sed sufficit philosophyca .

Ratio autem est , quia gravis tentatio stat in cogitatione , & delectatione valde intensis , quæ sunt vehemens inclinatio voluntatis , eam moraliter necessitans ; atqui possibilis est in ordine naturali inclinatio ad bonum , V. g. ad amorem naturalem Dei , intensior , quam dicta inclinatio ad turpe , quæ proinde vincat necessitatem moralem temptationis ad turpe , & Deus potest in casu talis temptationis eam inclinationem conferre , quæ tunc erit gratia specialis philosophy , qua dicta tentatio vinceretur : ergo in statu naturæ lapsæ loquendo ex natura rei sufficit gratia specialis philosophyca ad vincendam gravem temptationem .

Autamēn loquendo ex lege Dei , seu iuxta presentem providentiam necessaria est gratia theologica ad gravem temptationem vincendam , quia hæc , & non alia , à Deo datur ex meritis Xpti , atque ex fine salutis supra exigentiam ; uti exprimunt plures Ecclesiaz Patres , quos citat Pater Marin de liber. arbitr. disp. 7. sect. 5. cuius sunt cum alijs Theologis doctrinæ hue usque explicatae . Ex illis igitur in forma , distinguo maiorem , imprudenter dicitur de facto accidisse , id quod est moraliter impossibile , si constet moralem impossibilitatem esse victa , negoti non constet , concedo : & minorem est , moraliter impossibile , attentis , quæ dantur ex parte actus primi , & ex parte actus secundi , quod Beata Virgo , &c. nego ; attentis praescisse , quæ dantur ex parte actus primi , subdistinguimus , & hæc impossibilitas moralis est victa , concedo , & non est victa , nego .

Ad probationem minoris , distinguo minorem eodem modo , & ad probationem probatoris inclusæ , distinguo maiorem : advicendam gravem temptationem in natura lapsæ requiritur gratia specialis , seu gratia theologica , & ex lege Dei , concedo , in natura integra , atque etiam in lapsæ ex natura rei , nego . Si autem ex natura rei in natura lapsæ non requiritur ad vincendam gravem temptationem gratia per Xptum , seu theologica ; quanto minus requiretur in

206.

Dissertatio III.

Virgine, quæ lapsa non est, & cuius arbitrij vires fuerunt integræ? Præterquam quod, illa probatio inclusa non negatur à nobis; concedimus enim, tales libertates reddere moraliter antecedenter impossibilem parentiam peccati; dicimus tamen eam impossibilitatem esse viam. Ad id quod additur distinguo antecedens, subquamcumque gratia supernaturali, concedo, naturali, nego; & ad consequentiam dictum est in præmisso secundo.

Sed contra: Atqui non datur fundamentum ad asserendum, viam fuisse in statu conditionato impossibilitatem moralem consentiendi omnibus auxilijs: ergo id manet moraliter impossibile. Probatur antecedens: non est fundamentum, quod in statu absoluto vicerit plures impossibilates morales: ergo non datur fundamentum, &c. Probatur antecedens: in statu conditionato debet accipi Virgo cū solis auxilijs supernaturalibus præcissive à Maternitate; atqui in statu absoluto vicit impossibilitates morales in sensu composito Maternitatis; atque item consensit cum tanta gratia ex parte actus primi, quæ perveniret ad moralem necessitatem non peccandi, cum talem gratiam concedre Virginem, sit maior illius gloria, & debet concedi in sensu composito Maternitatis, cum omnis gratia data Virginem fuerit effectus electionis in Mārem: ergo non est fundamentum, &c.

Præ-

seccio II.

207.

Præmitto ad solutionem primo: quod licet in statu absoluto Maria consenserit omnibus auxilijs in sensu composito Maternitatis; tamen Maternitas iuxta supra dicta non se tenuit ex parte actus primi, seu non constituit libertatem Virginis, quia solum illam constituunt principia indiferentia, & proxima consensus; Maternitas autem, sicut, & electio in Matrem, solum sunt causa remota consensus, quatenus ab illis descendunt auxilia. Inde ex eo, quod Virgo in statu absoluto vicerit dictas impossibilitates morales, bene arguitur alias in statu conditionato vicisse; cum ad hanc victoriam constitutiva libertatis, in utroque statu sint auxilia supernaturalia indiferentia, & non Maternitas.

Præmitto secundo: quod licet concedi potest, Virginem habuisse necessitatem moralem non peccandi contra aliquam specialem virtutem, V.g. castitatem: atnam non est fundamentum ad id concedendum circa omnes alias virtutes; sed potius ad negandum, quia quanto magis tribuitur necessitatis in operando, tanto minuitur libertatis, laudabilitatis, & meriti; exindeque talis gratia moraliter necessitans non esset maior gloria *moralis* Virginis, quanvis esset maior gloria *physica*; quæ non prædet gloria morali, seu in ordine admerendum. Hinc in forma nego primum, & secundum antecedens.

Ad

Ad probationem autem secundi antecedentis, distinguo primam partem minoris, in sensu composito Maternitatis se tenentis remote, concedo, se tenentis ex parte actus primi, seu proxime tamquam constitutivum libertatis, nego: & secundam, quæ perveniret ad necessitatem moralem non peccandi contra aliquam specialē virtutem permitto, contra omnes virtutes, nego: & tertiam, cum talem gratiam concedere Virgini, sit maior illius gloria physica permitto, moralis, nego: & quartam, fuerit effec-
tus electionis in Matrem, electionis se tenentis ex parte actus primi, seu constituentis libertatem, nego: ex parte causæ remotæ, concedo. Sicut igitur ex eo, quod Petrus consentiat auxilio collato per decretum connexum cum consensu, prudenter infertur, consensurum simili auxilio collato per aliud decretum, quia talia decreta non pertinent ad signum libertatis; pariter de Maternitate, & electione in Matrem dicendum respectu Virginis.

Argumentum quintum: *Ex D. Thom. I. p. q. 12. art. 4. Modum effendi sequitur modus operandi;* atqui Beata Virgo, ut pote creatura fuit mutabilis, seu defectibilis *quoad esse:* ergo, & *quoad operari;* ac proinde debuit prævideri consensura aliquibus auxilijs, & aliquibus dissensura. Distinguo maiorem, sequitur in omnibus, nego, in aliquibus, concedo; Et consequens, *quoad operari,* mu-

tabilitate aptitudinali, concedo, actuali, subdistinguendo, mutabilitate ex bona in malam operationem per auxilia supernaturalia, nego, ex bona in aliam bonam operationem, concedo: & subillationem. aliquibus supernaturalibus dissensura, nego, naturalibus, concedo, & hoc sufficit ad mutabilitatem.

Etenim principium D. Thomæ non est verum in omnibus; alioqui sicut *modus effendi* hominis est independenter ab eius libera determinatione, ita esset *modus operandi;* vnde homo non esset liber: item sicut *modus effendi* ignis est esse substantiam, ita *modus operandi;* & sic actio ignis esset substantia, & non accidens. Ad veritatem igitur principij D. Thomæ sufficit, quod in creatura mutabili quoad esse, detur aliqua mutabilitas, quoad operari; & hæc in Maria verificatur, & quia habuit aptitudinem peccati attento signo libertatis, & quia de una operatione bona transivit in aliam; & quia prævisa fuit dissensura infinitiis auxilijs naturalibus.

Argumentum sextum: Si Beata Virgo prævisa fuit consensura omnibus auxilijs supernaturalibus, non fuit præservata ex meritis Xpti à peccato originali, & ab inclusione in pacto; sed hoc est falsum: ergo, & conclusio. Probatur maior: Si ita fuit prævisa, independenter à meritis Xpti habuit non peccasse originaliter, nec inclusam esse in pacto: ergo si B. Virgo, &c.

Probatur antecedens: libertas melior alia, & prævisa consensura omnibus auxilijs, hoc ipso habet, quod non includatur in voluntate minus perfecta, nec in libertate prævisa dissensura infinitis auxilijs, qualis fuit Adami; quodammodo enim iniuria fieret in tali inclusione: ergo si ita fuit, &c.

Præmitto ad solutionem, quod ex eo, quod voluntas Virginis fuerit melior, & promptior ad bonum, quam Adami, non habet omnino absolute non esse inclusam in voluntate illius, quia Deus ut supremus Dominus absque alicuius iniuria potest includere quamcumque voluntatem in alia; habet tamen congruenter non esse inclusam, quatenus sicut ea melioritas, & promptitudo est quædam congruentia, ut sit Virgo prævisa consensura omnibus auxilijs, ita etiam ut non sit inclusa in pacto. At vero cum talis congruentia ortum trahat ex meritis Xpi, dependenter a quibus fuit decretata existentia Mariæ, cum omnibus eius perfectionibus, fuit abs dubio dependenter ab eis meritis præservata ab originali, & inclusione in pacto.

Hinc in forma nego maiorem, ad cuius probationem distinguo antecedens, si ita fuit prævisa independenter a meritis Christi, independenter a meritis Christi habuit, &c. concedo; si ita fuit prævisa dependenter a meritis Christi, &c. nego. Ad probationem

antecedentis, distinguo antecedens, illeteras melior, &c. hoc ipso habet omnino absolute, quod non includatur, &c. nego; hoc ipso habet congruenter, subdistinguo, & talis congruentia in Virgine dependet a meritis Xpi, concedo, & non dependet, nego, & nego illud de iniuria propter dicta im præmisso. Deinde nota, quod ad argumenta immediate probantia, non esse possibilem creaturam irreprobabilem, non teneris hic respondere, cum hæc sit alia quæstio, de qua suo loco.

SECTIO TERTIA.

De gratia habituali Beata Virginis, quanta fuerit?

Præmitto primo, fide certum esse ex Tridentino: *Hominem iustum per bona opera mereri charitatis, & gratia augmentum;* quod etiam intelligendum est de Beata Virginè dum fuit in via: Sicut item quod eius opera dignificata sint a gratia habituali, se tenente antecedenter ad ea iuxta sententiam probabiliorē. Secundo, quod actus charitatis V.g. meretur augmentum gratiæ, & habitus secundum totam suam latitudinem, hoc est, si actus est intensus ut quartuor, meretur gratiam, & habitum ut quatuor, & sic deinceps. Quod quidem principium, licet quoad alios iustos non sit prorsus certum, tamen in Beata Virginè omnino concedendum est, nam quidquid est possibile, & cedit in gloriam